

komme til at betale Stempel to Gange og faa to Bevillinger. Der bør sættes en passende Frist for Lovens Ikrafttræden, f. Eks. 1. April 1912, saa at de tidligere indsendte Ansøgninger om Rentebevillinger kunne være afgjorte inden den Tid, og Befolkningen kan være forberedt paa Loven.

Det tredje Punkt, jeg skal fremdrage, er allerede fremdraget i det andet Ting og vedrører, at der ingen Bemærkning findes i Lovforslaget om, at denne Lov ikke skal gælde for Færøerne. Dokumenter paa Færøerne ere ifølge vor Stempellov stempelefrie, og der bør derfor i det her foreliggende Lovforslag staa, at Loven ikke gælder for Færøerne. Man kan maaske ved Fortolkning faa denne Forstaaelse lagt ind i Lovforslaget, men jeg synes, det er rigtigst, at det udtrykkeligt staa i Lovforslaget.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg i øvrigt anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie.

Dalsgaard: Som allerede bemærket tilsigter det foreliggende Lovforslag kun at gøre Meddelelsen af Rentebevillinger lettere og mere praktisk ved at afskaffe en Del unyttige Omsvøb, og dette har min fulde Sympati. Forslaget rører jo ikke ved noget principielt Spørgsmaal. Det rører ikke ved Aagerlovgivningen og heller ikke ved Spørgsmaalet, om Renten skal frigives eller ikke. Der kan altsaa formentlig ikke rejses Indvendinger mod Forslagets Formaal, og jeg kan derfor paa Partifællers og egne Vegne anbefale det paa det bedste. Det er jo, for dog at nævne det, ikke saa ringe Ulejlighed og nogen Udgift, der spares for Administrationen, og det vil heller ikke være af helt ringe Betydning for Befolkningen, at man hurtigere og uden Udgift til Mellemmænd kan faa disse Rentebevillinger.

Som Lovforslaget nu er affattet, er jeg imidlertid ikke helt sikker paa, om det ikke paa et enkelt Punkt kan komme til at ramme lidt videre end tilsigtet. Og det skal jeg tillade mig at fremdrage. Efter Loven af 20. Juni 1850, § 2, Litra d., have Kreditforeningerne Ret til at betinge sig mere end 4 pCt. Rente af deres Debitorer, og Kreditforeningernes Panteobligationer ere jo altid sikrede ved Pant i fast Ejendom. Det er sikkert ikke Lovfor-

slagets Tanke at indskrænke Kreditforeningernes Ret i saa Henseende, men saaledes som det næstsidste Stykke i Lovforslaget er affattet, er jeg ikke helt sikker paa, at det undgaas. Dette Stykke lyder saaledes: „Ingen Obligation, hvorved der gives Pant i fast Ejendom, og hvori der betinges højere Rente end 4 pCt. p. a. og indtil 6 pCt. inkl., maa udleveres i tinglæst Stand, forinden fornøden Rentebevilning er meddelt og behørig stemplet“. Disse Udtryk, at *ingen Obligation*, af den omhandlede Art maa udleveres, inden Rentebevilling foreligger, ere saa omfattende, at der ikke godt kan blive Plads for nogen Undtagelse. Jeg frygter derfor, at det kan blive forstaaet saaledes, at ogsaa Kreditforeningernes Panteobligationer skulle have Rentebevilling, inden de kunne blive udleverede fra Tinglæsning. Det er muligt, at der kan opstilles en Fortolkning, som kan føre til et andet Resultat, det er maaske endog sandsynligt, men jeg finder, det vilde blive en noget indviklet og kunstig Fortolkning. Hvis Kreditforeningernes Obligationer fremdeles skulle være undtagne, hvad der sikkert er Meningen fra alle Sider, synes jeg, det var rigtigere, at man udtrykkelig havde sat ind i Loven, at de ere undtagne, saa kunde der ikke være Tvivl om Forstaaelsen. Saa meget mere, som det Spørgsmaal aldeles ikke har været berørt i Folketinget, har jeg fundet mig foranlediget til at drage det frem, idet jeg gerne vil høre den højtærede Indenrigsministers Opfattelse af dette Forhold. Hvis den højtærede Minister mener, at selv om det omhandlede Stykke i Lovforslaget ikke bliver ændret, ville Kreditforeningernes Panteobligationer dog vedblivende være undtagne fra at skulle have Rentebevilling, selv om de lyde paa højere Rente end 4 pCt., vil jeg for mit Vedkommende kunne slaa mig til Taals dermed, thi Ministerens Udtalelse om et saadant Spørgsmaal vil jo have megen Betydning for Lovens Fortolkning. Men skal Lovforslaget i Udvalg, som det jo lod til efter den ærede sidste Talers Udtalelse, og bliver der stillet Forslag til Ændring af Lovforslaget i andre Henseender, vil jeg alligevel tro, at det var rigtigst udtrykkelig at sætte ind i det paagældende Stykke, at det omhandler